

HIRDETÉSENYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli pa...
valamint a lap sze lemi részét illető
minden kö z l e m é n y e k ide inté: endők.

Hármentetlen levelek csak ismert kszektől
fogadtatnak el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen nap on k é n t, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre
postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 fr.
Egy órára	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábsopetitor egyezeri beigtatásáért 5kr
Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr
Nyilttér 4 hasábsopetitorért 30 kr.
Hirdetést vagy reclamat magában fog: 1
ujdonság sora 50 krajósár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Hétfő Február 20.

36. szám.

Nézetek találkozása.

(T.) Feltevéseimmel nem állok végre
egyedül. Emlékezhet rá a t. olvasó, hogy
én egy furesán hangzó feltevést kockáz-
tattam, ami sokak előtt még kalandosnak
is tetszhetett, annál inkább, mert e véle-
ményül egyedül álltam, tudommal leg-
alább, egyedül. És mert az olvasó szok-
va van hozzá, hogy csak is a fővárosi
lapok véleményeit tartja mérvadóknak, s
mert azokban hasonló véleményt nem ol-
vashatott, hát az én szerény cikkeim
felett, legalább is mosolygott. Legkalan-
dosabbnak tűnhetett fel ama véleményem,
hogy a „czárt viszik.“ A minden
oroszk hatalmas czárját! Na ez merész
vala állításnak, mikor valamennyi lap „a
mindenható czár akaratától“ tette függő-
vé a békét vagy a háborút.

Egy másik állításom volt, — de
ennek pár nappal később akadtak szószó-
lói, hogy a Bismarck beszéde, benniün-
ket magyarokat nem ragadhat el, mert
kétkulacos. És egy harmadik állításom:
„hogy aki legjobban örülne a háborúnak,
az Anglia. Hiszen a hármass szövetség
határozottan Angliának használna, ha az
oroszk hatalmat megtörné.“ Állítottam pe-
dig ezt akkor, mikor a hírlapokban elő-
szór merült föl egy orosz francia-angol
szövetség híre. És most lássuk a legte-
kintélyesebb angol lapok véleményét:

A londoni „Economist“ az an-
gol pénzügyi organuma a következőket
írja: „Ha Oroszkországot meg támadja
Ausztria-Magyarországot, akkor háboruba
megy Németországot is, bár mit kockáz-
tasson is vele, de ha a czár ettől tar-
tókodik csinálhat olyan poli-
tikáta keleten, a milyet akar.
Németországot a maga részéről közvetlenül
nincs ott érdekelve. Azt hiszük ez Bis-
marck politikájának okszer-
től, részle hajlatlan magya-

rázata, s annak valószínű eredménye
felett, kiki tetszése szerint alkothat ma-
gának nézetet.“

Ez az egyik, amiről az Economist
ír, a másik pedig a czárról, így szól:
„Oroszkországot katonai monarchia; hadse-
regének aránytalanul nagy befolyása van
a külügyekre, s uralkodója oly
pressiónak van alávetve,
melyről a külvilág keve-
set tud. — S így a czárnak
jó okai lehetnek arra ha-
tározni magát — hogy sem me-
galazza trónjának prestige-jét, avagy
forradalmat kockáztasson,
inkább kiáll a roppant ve-
szély elé, bizakodva egyrészt a
francia határon lehető háboru esélyei-
ben, más részt abban, hogy Oroszkországot
belsőjét ellenség ugysem érheti el.“ Így
az „Economist.“

Nem is kellene már akkor a czárnak
más ellenség, mint maga Oroszkországot.
De persze ezt ma még nem hiszi el, ha
bár sejteti, de bizonynyal vannak, kik
ezen aggodalmát eloszlatni igyekeznek,
csak hogy a háboruba bevihessék.

Harmadik véleménynek álljon itt, az
angol tory párt közlönyének a „Stan-
dard“-nak nyilatkozata: „Akad-e olyan
ember aki elhihetné, hogy az esetben ha
Ausztria-Magyarországot Anglia tradicioná-
lis politikáját, melyet Salisbury lord nem
régem említett, védeni fogja. Anglia majd
jambor nézője marad annak, ha valame-
lyik idegen hatalom Ausztria-Magyaror-
szágot partvidékeit megtámadja? Van-e
szükség külön megállapodásra, hogy ez
esetben Olaszországot és Ausztria-Ma-
gyarországot Anglia támogatásáról bizto-
sítsuk? Ha a hármass szövetség
Anglia politikájának és ér-
dekeinek előharcosa lesz,
(Sic!) akkor a hármass szövetség Angliá-
ban bajtársra akad.“

Nos lát ez nagyon természetes és
nem kell hozzá kommentár, míg minden
más kombináció természetellenes és nem
bir valószínűséggel

A mi pedig azt a feltevést illeti:
Vajjon ha Ausztria-Magyarországot Bulgá-
ria miatt a Balkánon az oroszokkal
hajbamenne, hogy Németországot segélyünkre
lenne-e akkor is? Én azt hiszem nem,
addig legalább nem, amíg a galicziai ré-
szekről is meg nem támadtatnánk. Ez
ért is nem félnek olyan na-
gyon a lengyelországi csap-
atgyűjtéstől, mert a valószínű-
ség az, hogy a Balkánon veszünk össze,
s a galiczia határszélén álló hadsereg
csak figyelő hadtest lesz, egy netalán
osztrák-magyar támadás, de legkivált egy
lengyel mozgalom esetében? Nekem ugyan
ezt nem mondta senki, csak kombinálom.
Mert ha innen félünk a támadástól, nem
lehetnénk oly nyugodtan, és meg fogjuk
látni, hogy amint Oroszkországot a Bal-
kánna mozog, hát hogy mindjárt idege-
sebbek leszünk. Németországot pedig néző
lesz, amíg a dolog tovább nem megy a
Balkánra és maga Ausztria-Magyaror-
szágot megtámadva nem leend; s a j a t
határain belül. Ez az én véle-
nyem. És ha a német szövetséget ebben
a legujabb világításban tekintjük, még is
csak megbecsülhetetlen.

Országgyűlés.

Budapest, február 16.

A képviselőház mai ülésének első tárgya
az Olaszországgal kötött kereskedelmi és ha-
józási szerződés volt, mely fölött általános-
ságban hosszabb szakszerű discussió fejtelt
ki. A vitát Láng Lajos előadó nyitotta meg,
ki szakszerű és tájékoztató beszédben nyilat-
kozott a szerződés értékeiről s annak fontos-
sabb tételeiről. Az ellenzék sorából pécskai
Gaál Jenő és Mudrony Soma kritisálták
a szerződést, de mind a mellett elfogadták azt.

Az ablakhoz ment Pali megtekinteni, le-
vannak-e bocsátva a függönyök, betakarva-e
jól az ablak? Megnyugodott benne s visszafor-
dult Csongrády Gyurához.

— Leskelődnek utánam — szól komoran;
— vigyáznak, hogy ne beszélhesek önnel. Talán
e perczben is kémkedik valaki az ablakon át
vagy hallgatózik a kulcslyuknál. Jöjjön amoda,
s meglátja Csongrády kezét és a szoba
tulsó oldalára vezette.

Csongrády annyira meg volt lepette s meg-
zavarva, hogy hagyta magát vezetni, mint valami
gyermek.

— Innen nem hallják meg, a mit beszélek
— szól Pali. — Késő éj van, talán nem is
gondolják, hogy e pillanatban itt lehetek. Ferencz
az inas látott, mikor lefeküdtem egy órával eze-
lőtt. Azt hitte a gazember, hogy alszom. Mintha
aludtam volna én öt nap óta!

Lázasan reszkettett ajka. Suttogva és hirtel-
len beszélt.

Csongrády Gyuri jóakarólag, aggodva meg-
fogta a fiúnak kezét s elsimította a ziláltan
homlokára hulló hajfürtöket.

— Édes fiam, térj magadhoz, édes Palim.
Mi bajod?

A mint kezével a fiúnak homlokához ért,
észrevette, hogy forró az, mint a tűz és izzadt.
Rosz sejtelmek támadtak föl Csongrády keblé-
ben s nem tudta, mit tegyen, mit mondjon. Se-
hogy sem tudta irányozni magát ily rendkívüli
körülményben.

— Ferencz kezében aranyakat láttam —
szól a fiu hevesen; — maga mutogatta a ese-
lédek előtt. Tudom, hogy hol vette, jól tudom.
Láttam, mikor utánam leskelődött, minden lépé-
semre vigyáz. Ő is, mások is. Oh az én kedves
atyám nagy gondot visel reám!

S elkeseredett szilajságtól, láztól kipirult
fejét hátravetette. Szemeivel mereven nézett föl
a szoba tetejére.

Csongrády Gyuri mély, fájdalmas fohász-
szal ült mellette. Aggódo lelke egészen elborult
s szomoruan gondolt Fehér Armin szavaira. Va-
lóban, az elmezavar jelei mutatkoznak a fiúnál.

hogy beszéde . . . oly csodálatos és néha be-
szél különös dolgokról, álmódzásokról, melyeket
józan ész . . . Az Isten szent nevére, kérélek,
Gyuri, ne hagyd őt magában jámi kelni!

Csongrády Gyuri rémülten ugrott föl.

— Nem, nem! — kiálta indulatosan s ke-
ze öntudatlan az asztalon heverő finom szivar-
tartóhoz kapott s oly erősen markolta meg azt,
hogy a szép esecsebeese, melyben a nőlen ag-
legény örömet talált, ezer darabra morszoldott
s a szivarok széthulltak az asztalon és a földön.
— Hallgass! Ne szólj. Nem, nem! Az irtózatot
gyanu. Nem, nem igaz!

— Isten adja, hogy teneked legyen igazad
— szól Fehér Armin szomoruan sóhajva. —
Vigyázz, félek, nagyon félek, hogy nemsokára
fogsz hallani töle csodálatos dolgokat, zavart
agyanban támadt meséket. Az istenre kérélek, viselj
gondot a fiúra!

Csongrády Gyuri reszkette állt föl székéről.

— Hallgass! Az Isten megfogja őrizni.

XX.

Ugy látszott most már, Fehér Armin hosz-
szasabban akar itt maradni. Legalább semmi
előkészületet nem tett az elutazásra, nem is beszélt
arról, hogy mikor szándékozik elmenni.

Otődik vagy hatodik nap Fehér Armin
megérkezése után, egyszer későn este, mikor
Armin már aludni ment, Csongrády Gyuri is
épen fekiúdni készült, Pali jött be hozzá.

Halkan jött be a fiu, félénken, vad, zavart
képpel tekintett körül a szobában s óvatosan
betette maga után az ajtót.

— Leskelődnek utánam Gyuri bátyám, —
szól elfojtott suttogó hangon; — lesnek reám.

Csongrády Gyuri borzadva nézett a fiúra;
hideg borsózás futott át hátán. Eszébe jutottak
a rémitő szavak, melyeket Fehér Armintól hal-
lott. Az asztal szélébe fogódzott, nem bír
szólni.

— Csodálkozik? — szól a fiu meghök-
kenve a tekintettől, melylyel Csongrády fogadta.
— Mindent meg fog tudni, Gyuri bátyám, min-
dent. Lesz oka majd akkor csodálkozni és bor-
zadni.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A bojár leánya.

Regeny.

Irta: Vértési Arnold.

(Folytatás.)

— Épen az, — viszonzá Fehér Armin, —
épen az, hogy tulérzékeny szive van. Épen azért
félek. Az érzékeny szív nagy veszedelem, Gyuri.
Csongrády Gyuri mereven nézett reá. Nem
értette, mit akar mondani Fehér Armin.

— Aggódom, nagyon aggódom, — szól
Armin. — Mióta utolszor láttam, a fiu kedély-
állapota még rosszabbra fordult. Mindig féltetem
őt a buskomorság miatt. Már kora gyermeké-
gétől ilyen volt. Mindig aggódtam miatta. Sze-
gény Pali!

Fehér Armin egy pillanatra megállt, mint-
ha feleletet várt volna szavaira Csongrády Gyur-
ritól; de Csongrády hallgatott s csodálkozva
várta, hová akar jutni Fehér Armin.

— Szegény Pali! — ismétlé Fehér Armin
s lehajotta kezére fejét. — Talán roszt neki itt
e helyen maradni, hol minden aggasztó módon
növeli komorságát? Remegek, ha a következ-
ményekre gondolok. Tegnapp hosszabban beszél-
tem vele és . . . én istenem, Gyuri, igyekez-
zünk őt elvinni e helyről, messze, máshová, a
hol szórakozást talál s megmenekül a komor
emlékektől. Igyekezzünk mielőbb.

Csongrády Gyuri kezdte már érteni Armin
szavait s megrázkódott. Soha ez eszébe nem ju-
tott. Ez irtózatot gondolat, mely megszibbasz-
totta egészen; nem tudott felelni rá s még két-
kedett, vajlon azt érti-e Armin, a mire ő most
gondolt?

Fehér Armin észrevette szavainak hatását
s közelebb vonva székét, nyiltan, elhatározottan
szólt:

— A mit mondani akarok, Gyuri, az ret-
tenetes. Lelkem mélyéig remegek, de meg kell
kérdéznem tőled, nem vettél-e észre valami . . .
valami aggasztó Pali magaviseletében? Nem vet-
ted-e észre, hogy gondolkozása néha zavart,

Gaál azt hangsúlyozta, hogy a szerződés sok-
kal kevésbé óvja meg a magyar érdekeket,
mint az előbbi; Mudrony pedig azt a vá-
dat emelte, hogy vámpolitikáknak nincs
semmi határozott iránya és sem a vámjöve-
delmet, sem az iparvédelmet nem tűzte ki
cézül. György Endre Gaál Jenővel polemizál-
va védelmére kelt a szerződésnek, mely
aztán Andrassy Manó gróf és az előadó rövid
felszólalásai után úgy általánosságban,
mint részleteiben elfogadtattott.

Erre a ház — most már harmadizben
— áttért a 3. sorjegyékben foglalt kérvény-
nyek, nevezetesen a hevesi kérvény tárgya-
lására, melynek során Ugron Ákos, Bernáth
Dezso, Uray Imre, Perczel Miklós, Ivády Bé-
la és Ugron Gábor különböző variációkban
törvénysértéssel, erőszakkal vádolták a hevesi
főispánt.

A vádakra Tisza Kálmán felelt meg-
ismételten, hangsúlyozva ez alkalommal is,
hogy itt törvénysértésről szó sem lehet. Ez-
zel a ház nagy többséggel elfogadta a kérvényi
bizottság határozatát, mely szerint a
hevesi kérvény esetleges intézkedés végett
kiadatik a kormányznak. Így a sokat vitatott
kérvény elintéztést nyert.

Külföld.

Oroszkországot diplomáciai actiója. Mind ha-
tározottabban mutatkoznak a jelek, hogy
Oroszkországot legközelebb kilép eddigi tartó-
zkodó magatartásából, s megteszi az első lé-
pést azon az uton, a mely vagy az ellenté-
tek elenyésztetésére vagy azok összeültközé-
sére vezet. A diplomáciai körök még biztos
tájékoztató híján vannak az iránt, bekövetke-
zik-e, s mily irányban következik be ez a
lépés. De más forrásból vett hírek — így a
„Neue Freie Presse“ alatt közölt értesülése, a
„Pester Lloyd“ s a „Nord“ fejtegetései — arra
mutatnak, mitha Oroszkországot csakugyan el-
lenne szánva, megkísérlni, hogy rég tervelt
szándokaival, vagy legalább azok távolról
való jelzésével a világ elé lépjen. Ezek köz-
lése után fog elkövetkezni diplomatiánkra a
a döntés nehéz pillanata. Az a szerencse,
hogy a ragaszkodás a monarchia által a
függő kérdésekben régtől fogva elfoglalt
állásponthoz, minden körülmények közt biztos
irányadással szolgálhat s levele kizárja, hogy
az orosz politika bármely fogása megle-

— Atyám vigyáz reám. — folytát a fiu;
— nagy oka van rá. Nagy oka van ovakodni,
mert kezemben bírom titkát. Kezeim közt van.
Azt hiszik, gyermek vagyok. Férfiúvá nőttem a
szünetekben és anyám sirján megesküdtem, hogy
összetöröm annak boldogságát, ki összetörte
anyám életét. Gyermekek tartanak, de az kit,
atyámnak neveznek, jól tudja, hogy hatalmába
esett e gyermeknek. Könyörüljön rajta az Isten,
én nem könyörülök!

Vad elhatározás villogott szemeiben.
— Édes Palim, a bosszúállás az Isten dol-
ga. Ne beszéljünk erről.

(Folyt. köv.)

„Soha többé.“

Még föl sem kelt a nap, mikor a báró
kisasszony már a kastély felé tartott az er-
dőből. Kicsiny cipőjű atázza voltak a har-
mattól, ruhája gazdag csipkét ronggyá
tépte a bokrok tövise s lúcskossá tette a
harmatos fű. A mint a sűrű erdőből kiért, a
kis folyam magas partja alatt, védeve a sűrű
bozóttól, a kastély parkja alá került, félve,
vigyázva, hogy meg ne lássa, meg ne lesse
áruló szem.

Még a park gondozott utain is oly
nesztelenül suhant, mint az erdő alatt és
félénken tekintett szét, — hogy a csendben,
a háborítatlan magányban megnyugvást ta-
láljon.

Nem vette észre senki, a mint a kas-
tályba suhant és fölrepült a melléklépcsőze-
ten; nem álmódott róla senki, hogy ő már
kint jár a rengeteg alján a harmatos fűben,
hogy meglopta a hajnali álmot és hogy ő
neki rejteni való titka van.

A mint beért az ő otthonába, abba a
dalos hazába, hol már kedvencei a hajnali
dallal várták, ledől a pamagra s gyönyörű
fejécskéjét karjaira hajtva, sirt, szive mé-
lyéből.

És a mint hullottak szép, kék szeméből
a könnyek és keble hevesen emelkedett a

petést képezhessen ránk nézve. A szerződésekhez való ragaszkodás, a mit az orosz politika is jelszava gyanánt hirdet, jelszava a mi politikánkunk is, s ha Oroszország csakugyan a szerződések keretében akar maradni követeléseivel, — a békés meg egyezős lehetőséget mi nemcsak kizártnak nem kívánjuk tartatni, hanem ismételjük, a mit már sokszor mondottuk, hogy minden érdeklünk első sorban e lehetőség bekövetkezését követeli. De ha Oroszország oly értelmezést adna a szerződésekhez való ragaszkodásának, a mely directe vagy indirecte kiszolgáltatná, hatalmi tulsúlyának a Balkán népei szabad fejlődését, az ez által ránk nézve teremtett helyzetet oly vészesnek kellene tartanunk, hogy azt hisszük, minden eszközt meg kellene ragadni e helyzet bekövetkezésének megakadályozására. Az elmúlt hónapok izgalmait tehát, minden valószínűség szerint, a diplomatiái actió megindulásával újabb, fokozott igazalmak követik. De hazánk népe mégis nyugodtan nézhet a fejlemények elé. Reméljük, hogy békéjét nem fogják megzavarni azok; hogy életérdekeit nem fogják veszélyeztetni, azt biztosan tudjuk.

A diplomácia nyelve.

(T) Művész a talján! Füttyül egy kizárólag német nótát és a maga nemzeti tánczát járja rajta az egész világ. Még éjszakai Amerika is. A maga javára magyarázza az angol, az olasz, meg a francia, sőt még az orosz és Ausztria-Magyarország is. Valamennyinek az érdekében beszélt, valamennyinek malmára hajtotta a vizet, valamennyi meg van vele elégedve. És ez eddig mind jó volna, csak legalább a muszka ne hinné azt a mit mi, csak legalább a muszka ne volna éppen úgy megelégedve, mint mi. Mert hát ugyan melyi künk lesz a családott fél? A muszka azt hiszi, hogy mi, mi azt hisszük, hogy a muszka. És ez az ami nem jól van. Mert mi szövetségesek volnánk...

És a Bulgária feletti tárgyalások még is csak megfogják kezdődni. Eddig legalább így hangzik. Meggondolta magát az orosz és még is csak megteszi az ő javaslatait. Vajjon ki biztatja? És miért nem akarta megtenni eddig? Hiszen nagyon kényes volt. Nem akart kötelnek állni. Azt mondta, hogy ő nem hágy magának diktálni még egy Bismarck által sem. És hogy megjuhászodott. Ugyan ki simogatta meg? Furesa egy portéka ez a diplomácia! „A békés orosz!” Minden más ember bolondnak tartaná ezt a kijelentést akkor, mikor valaki egy fegyveres armádiát állít a szomszédja kapuja elé, csak a diplomácia nem tartja annak. Még a nőta is azt kérdezi hogy: „Minek az a fokos feltéve, felezifrázott kápis nyergébe? És a kérdezzet azt feleli, hogy a szeretője esábitóját akarja vele agyon ütni. Az orosz diplomácia pedig azt válaszolja: hogy mert békét akar. Igaz hogy a diplomácia mondja, és hogy éppen azért nem is hiszi el neki senki, de még is furesa azért piszkálni valakinek az orra alatt a pangas-

zokogság közben: átépült lelke előtt a korai hajnal története. — És a mint ezek a képek elvonultak lelke előtt, mind jobban sirt, mind jobban zokogott s csak alig hallatszott az ajkáról elshant szó: „Soha — soha többé”...

Egyszer azután elhallgatott a szép leány, szeméit megtörülte és nem sirt tovább. — Legyen igaza — suttogá és oda ment az ablakhoz, mely a távoli sötét erdőre szép kilátást engedett s ott merengett könytelen, szótlan.

De hát kinek legyen igaza és miben s Neki.

Annak a barna fürtű ifjunak, a ki rengeteg belsejébe kereste halálra a nemes vadat a helyett halálos sebet ütött a szép leány szívébe. Teljesüljön kívánata úgy, a mint azt a pirkadó hajnalban óhajtott azzal a refráinnel: soha, soha többé. Ha annyira megtudta mérgezni szívét a gyanyu, hogy a szép leány esküvő szava ellenében annak adott hitelt; ha elkábitva a vak szenvedélytől, szét tudta szakítani hidegen, elhatározottan, visszavonhatatlanul az eskü „örökreszent szavát, az édes köteléket: hát akkor legyen vége mindennek, legyen igaza neki. Ne találkozzanak ők az élet utain soha; felejtétek el az erdő homályát, az édes esőköt, az édes titkok örökre. A hogy tudják. Az életben vagy a halálban. A tobzódás napjaiban, a zaj, a bor, a dal között vagy a hantok alatt, a sötét, nedves világban. A mint összefér szívük dobbanásával, szerelmük mély ségével.

Az az ifju azt mondta az utolsó reggel, hogy elmegy a nagyvilágba, a tengeren túl, és nem jönn vissza többé soha; a palmaerdő, az égető napsugár s a köztük levő oceán hullámai elválasztják őket; ő nem tesz szemrehányást a hiütlenségért, ő megbocsát s ezzel legyen elfeledve minden.

A leány nem szól semmit; az igaztalan gyanyu váratlanul sebezte meg szívét, lerogyott a bokrok közé és mikor elhangzott

néttal, hogy iránta táplált békés szándékukat igazoljuk, még pedig a világ előtt.

És az a békés szándék más szavakkal abbból is áll; hogy Bulgáriát illető óhajtatásainak akarnak vele nagyobb súlyt kölcsönözni, egyebet sem mit. Még pedig Bismarck magyarázta ezenképpen, és a diplomácia világa sietve is elismerni, hogy a magyarizatot a béke valódi zálogául tekinti. Ezt a magyarizatot minden más ember bolondnak tartaná, ellenben a diplomácia világra szólónak és kolosszálisnak tartja.

És Bismarck rettenetesen is bizik a czár béke ígéréteibe, mivel hogy a galicziai határ mentén felállított orosz armádia csak is Ausztria-Magyarországra akar pressziót gyakorolni; ez meg nagyon természetes. Ha Ausztria-Magyarország nem akar engedelmessékedni és minden áron háborút akar (!) nem lehet rosz néven venni a békés (!) orosznak, ha az meg a maga módja szerint a békét (!) forszirozza, illetőleg megfenyegeti Ausztria-Magyarországot, kinek ettől a fenyegetéstől kötelessége megijedni. Azért szövetsége Németország; és semmi esetre sem azért, amint azt holmi újságok, ergo „ostobaságok” író politikusok magyarázzák, hogy t. i. Németországnak e miatt a szövetség miatt, még kellemetlenségei támadjanak: Nem azért lett az megköteve, hanem a békességért. Ergo „minden áron béke” amíg Németország Franciaországgal nem verekszik.

Meglátjuk tehát, hány szákkal telik. Mőd nélkül kíváncsiak vagyunk az orosz propezióikra, és hogy diplomáciai nyelven szólva, mit fog mondani Bismarck herceg? Most fog igazán megválni a német szövetség becsé.

A kölcsönös segítő egyesület közgyűlése.

Debreczen 1888. febr. 19.

Városunk legifjabb, s gyors virágzásnak örvendő pénzintézete a kölcsönös segítő egyesület mint szövetséget, melynek czélja tákarékosra szoktatni a közönséget apró kötelező betétek által s a középosztály, különösen a kereskedő, iparos és gazdálkodó hitel igényein könnyen törleszhető kölcsönökkel segíteni, — ma d. e. tartotta meg évtársulati közgyűlést a város háza nagytermében, melyet szép számmal foglaltak el a tagok. Mídon az elnöki székelt betöltő Simonffy Imre kir. tan. polgármester a gyűlés határozat képességét konstaltván a közgyűlést megnyitott 65 tag volt jelen, több mint 700 betéttel, mely szám később még szaporodott.

Simonffy Imre elnök annyival inkább örömmel üdvözi — már ötödik ízben — a megjelenteket, mert mindinkább meggyőződik az egylet életképességéről és szükségességéről s egyre fokozottabb mértékben van szerencsése meggyőződést szerezni az egylet vezetőinek lankadatlan tevékenysége és lelkiismeretessége által elért szép eredményről. — A j. könyv vezetésére felkéri Vadon Sándor jogtanácsost; a j. könyv hite

a távozó ifju lépteinek zaja és ott csegett füleiben az utolsó szó, hogy hát legyen elfeledve minden, azt gondolta: legyen igaza. Majd ő is megválaszolja azt az utat, hogy hát ne találkozzanak soha; hogy el tudja feledni az erdő homályát, az édes esőköt, az édes titkok örökre. Csak azután ő is úgy tegeyen.

Mikor a család összegyűlt reggelizni, a szép leány épen olyan volt, mint régen; kedves, mosolygó, bohó leány. Minha ezer nap sugárral ragyogna neki az élet, mintha nem égne sötét szemében a halál.

Es mikor lehunyódott a nap és mikor a rengeteg felől sebes léptekben közeledett az éj, esőkkel mondott jó éjt, szép álmokat a gondatlan anyának és szobájába tért, mint egy bohó tündér.

Hanem azután abban a szobában más világ kezdődött. A lámpa halavány világa mellett szedte elő egyenkint a régi emlékeket, nevezéges jeleket az örült szerelemnek. Már későre nyult be az éjszaka, mikor az emlékekkel együtt megszűnt a visszaemlékezés, azokkal hamvadt el minden, a boldogság, a remény, a szerelem.

Csak az élet maradt még meg, az is megszibbadva, szoborszerűen.

Mikor a gönczölszekér már nagyot fordult s a tejút fénye halványulni kezdett, a szép leány lassan, nesztelen távozott.

Mint az éjék subanó tündere ment le a lépesőzetten, haladt végig a park ismert utain a kis folyam virágos kertje mellett, míg az erdő komoly sötéteje el nem érte.

A magas lombok felül, sűrű bokrok alatt rémesen sötétté tették az erdőt. A szokatlan csendben tisztán kivehető volt a kis leány halk lépteinek zaja. Bárony sima és puha karjaival utat csinált magának a bokrok ellenálló ágai s tuskái között, s bár karját, arczát végig-végig hasította egy-egy éles, száraz ág, tűsűk, bár szép, piros vérenek nyoma ott maradt a zöld levélben. A virágokai: ő csak haladt mind beljebb a rengetegben, ut talan, cztalan.

lesítésére pedig Szabó Sámuel és Dr. Ipolyi Lipót tagokat.

A Zádor Lajos igazgató által felolvasott s 1887 ről szóló igazgatói jelentésnek több figyelemre méltó és érdekes pontja van. A jelentés megelégedéssel emeli ki az anyagi jólét előmozdítását munkáló egyesület iránt, a fokozódó érdeklődés s annak nagyszerű sikereit rövid négy év alatt. Ugyan ekkor nem mulasztja el óva inteni főként a város lakosságát az utóbbi években feltűnő szélhámósodó fővárosi kölcsönös segítő egyesületektől és hitelintézetektől, melyeknek vezetői és vándorló ügynökei csupán a saját hasznukat hajlasszák a közönség érdekeinek mellözésével s raffinirt kijátszásával. A jelentés érinti az igazgatóság eredménytelen tevékenységét és az adminisztráció oloságát, melyeknek eredményeké befizetések után a múlt évben is 5³/₄ száztóli kamatozást nyujthatott a szövetséget. Az elmúlt év sikerei közt említettik az is, hogy a tagoknak kötelezettségeiből kifolyó pontossága az évben is megkímélte az egyesület minden veszteségtől.

A jelentés további részéből ide igtatjuk a több adatokat: 1887. végén négy évi társulattól van a szövetségetnek 1256 tagja 9143 betéttel 1596 betéti könyvecske mellett. Az 1888. évi évtársulatra pedig 357 tag iratkozott be 1746 betéttel és így az 5 évtársu atban 1613 tag van, 10889 betéttel. Az egyesület vagyoni állapota a múlt évben következőleg állott: A vagyon összesen 279483 frt. 8. kr. melyben 266,992 frt. kötelezvényekben, 11042 frt. 48 kr. folyó számlai elhelyezésekben, a többi pedig pénzkészletben, felserelvényekben és alapítási költségekben szerepel. B., a 279483 08 krnyi teher következő címekre oszlik 1884-ről: törzsbetétek összege (119456 frt. 60 kr.) beiaási díjak és haszon eredmény (7583.17) összesen 127,627.77 frt. 1885-ről a fenti részletezés címei alatt 71909 frt. 44 kr. 1886-ról 45502.06 frt. 1887-ről pedig 18166.40 frt. ugyan azon címek alatt; e kimutatott teherállományhoz különböző kisebb összegek kívül járult továbbá 14340.71 frtnyi nyeremény összeg a múlt évről.

Az igazgatóság e 14340.71 frtnyi nyereség felosztását következőleg hozta javaslatba:

1. igazgatósági rendelkezésre 10 %	1411.07
2. szorgalmi díjakra hivatalnokoknak	231.—
3. 1884 évtársulat haszoneredményeké	6598.62
4. 1885 " " " " " "	3565.23
5. 1886 " " " " " "	1998.09
6. 1887 " " " " " "	532.09
7. Tiszviselők nyugdíj alapja kamatozására	5.23
összesen:	14340.71

Az igazgatóság a jelentés szerint a jövő évben feladatának fogja tekinteni egy tartalék alapnak kezdeményezését, mely a tagok igen csekély hozzájárulásával növeltetik. A kötelezvény állomány 1887 decz. 31-én 834 db volt 266992 frt értékben. Az év folyamán 2672 db. kötelezvény lett meghosszabítva 756415 frt értékben; s 260 egyének összesen 68030 frt kölcsön lett meg szavazva. Az igazgatóság a pénztáros és könyvelő fizetését tekintettel bugzó működésükre és megszorodott munkájukra, főlebb emelte.

A közgyűlés e jelentést s az abban foglalt intézkedéseket, miután a felügyelő bizottság is pártolólaj ajánlta a nyereség felosztására vonatkozó javaslatot s miután a va

Ugyan mit akar ez a leány a sötét éj rémes csendjében, a rengeteg közepette?

Mit keres ő, az életteli leány az elhagyott világban, hol csak a sirok feltámadt lakója mer megjeleni, kísérve a halálmadár, az undok kukik vészes huhogásától! a hol a népmesék réme is reszketve jár.

Itt keres talán feledést szívére, itt velt találni gyógyfüvet e kétségbeesés ellen avagy itt akar meghalni, hogy ne találjon holttetésre senki, és hogy így ne találkozzanak öketten többé soha?

Ki felel meg erre a kérdésre? Csak nem az a dördülés, mely a sötétben hangzott, melynek hangjára ezerszeresen felel vissza a lomb, az erdő mélye.

Ki tudja azt?

A báró szép leánya eltűnt. Az asztalon talált levélben azt írta, hogy elutazott messze messze, a hol nem fogják keresni, a hol nem fogják megtalálni soha. Legalább az emberek nem. Ezek az élvezetek között keresik, piros arczával, mosolygó ajakával Es épen ezért nem találják majd meg.

A madárnak, a csuszó-mászó feregnek jobb orra van. Az lecsap a felhők közül a rengetegbe, elölcuszik a száraz levelek közül és megtalálják, a mit az emberek kétségbeesve keresnek.

A nedves gyepen, vértócsa közepette, szétzúzott arczával, kövesült tagokkal fekszik a szép leány.

Az undok madár rácsap, hóféhér vállába ereszti körmeit, hosszú kemény csőrét és legyezi szárnyával; a fereg lassan csuszik elő a piros ajkon, a fehér kis fogak között eltűnik a testben — és kezdődik az enyészet nagy munkája.

Es ez mindazért, hogy az ifjunak igaza legyen, hogy hát ők ne találkozzanak többé soha.

Murai Károly.

gyon és jövedelem kimutatásokat teljesen rendben levőknek találta, minden felszólalás nélkül tudomásul vette, a javaslatot elfogadta s a számadások terhe alól a felmentvényt megadta.

Miután Simonffy Imre indítványára az igazgatóságnak, de főként Zádor Lajos igazgatónak tevékenységükért köszönetét fejezte ki a szövetséget, mely közönséget jegyzőkönyvileg is kifejezte nyered — Göllt Nándor elnök — Szücs Kálmán és Dr. Kocsár Gábor tagokból álló küldöttség előtt kezdetét vette a kisorsolt Fráter Imre Szikszay Lajos, Dr. Szántó Sámuel, Dr. Balkányi Miklós és Szabó Miklós igazg. tagok, helyére újak választása ugyszintén — a 3 éves mandátum lejárván, a felügyelő bizottság újra megalakítása. 121. szávoz lap adott be s megválasztattak (újra) igazg. rendes tagokká: Szabó Miklós 1289, Dr. Szántó Sámuel 1257, Fráter Imre 1122, Szikszay Lajos 1086 és Dr. Balkányi Miklós 823 szavazattal. Póttagok lettek: Tóth Béla (284), Weinberger Lajos (235), Fábán L. Mór. (211), ifj. Kohn Mór (135), Torday Gábor (115), és Csapó Ferenc 72 szavazattal. A felügyelő bizottság is megmaradt a régi: Kövy Lajos 1370, Handtel Vilmos 1297, Dalmy Kálmán 1137 szavazattal. Póttagok lettek: Márton Imre (246) Szücs Kálmán (152), és Stern Győző 15 szavazattal.

Végül Dr. Balkányi Miklós indítványára Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöknek köszönetét fejezvé ki a népes közgyűlés, Simonffy Imre kir. tanácsos lelkes éljenzése mellett 12 órakor befejeztettek.

Sajtó tárgyalás.

Debreczen 1888 febr. 20.

Harmadszor állott ma Mikecz József nyiregyházi hírlapíró és kiadótulajdonos az „Ebredjünk” cz. heti lap antiszemita szerkesztője a debreczeni esküdszék előtt. Kétszer már el volt ítélve; egyszer 3, máskor meg 1 hónapi fogságra, mindig rágalmazásért. No ma szerencsésebb volt. Pedig ma a kir. közzvádó fogta sajtó vétségi perbe a bíróság ellen elkövetett rágalmazásért, megvesztegethető vádjat emelvén az egész magyar bírói karra.

Mikecz maga védte magát s nyugodtnak látszott a tárgyalás egész folyamala alatt. Legalább nem simogatta izgatottan hosszu mellet verő barna szakállát s nem mozgatta nyugtalanul fényes lak-ösizmába s fessz magyarnadrágbaszorított lábaít. — Az esküdszék ugyan szavazat többséggel igazat adott a közzvádónak, hogy Mikecz ezikke rágalmazást foglalt magába, de szavazat többséggel mégis az lett a verdikt, hogy nem vétés.

Közönség kevés számmal jelent meg a tárgyaláson.

Tudósításunk így hangzik: Elnök: Jelenffy Kornél; szavazó bírók: Tóby István, Ujhelyi András jogyzó: Dr. Dicsöfi Sándor.

A közzvád képviselője: Poyrá Dénes kir. ügyész.

A vádlott: Mikecz János személyesen védi magát.

Az esküdt bíróság következőleg alakult meg: Szabó Kálmán, Szücs János, Kertész János, Pap Lajos, Lipthai Sándor, Vadon Sándor, Boschetti András, Szalai János, Borbely Imre, Pály Gábor, Konecz Elek, Szikszay Lajos rendes-, Hajdu István és Hanke Emil póttagok.

Elnök a szokásos figyelmeztetés és vádlotthoz kora, származása, foglalkozása vonatkozó kérdéseket feltéven, felolvastatik a vád levél. E szerint a sajtóvétségi tárgyalásra a Nyiregyházán megjelenő „Ebredjünk” heti lap 1887. szeptember 11. 36 diki számában „Minden megváltozott” című vezércikk szolgáltatót alkalmat. Ebben oly állítások foglaltatnak, melyek a btk. 258 szakaszába ütköző és 262 sz. szerint minősülő rágalmazási vétséget képeznek.

A sajtó vizsgálat megejtéven, vádlott magára vállalta az incriminált közlemény szerzőségét. E czikben vádlott, miután előre becsáttotta, hogy Magyarországon 1867 óta mindenekben, — főként a törvénykezésben és közigazgatásban a szédelgés korát éljük, továbbá elégedetlenségét és bizalmatlanságát fejezi ki a törvényes kormány és fennálló viszonyok ellen, szórul szóra ezeket írja: „a törvénykezés terén sem állunk fényesebben: felsőbb biráink megvesztegethetők” és lentebb: „pirulva bár, de be kell ismernünk, hogy biráink között igen sokan találkoznak, kik szivesen elfogadják az ajándékokat és a mérleg arra billen, a mely oldalon a pótlék feltéttetett.” A vádlvél szerint tehát vádlott általánosságban megvesztegethetőnek állítja a magyar bírói kart s rágalmazási vétségében elítéltetni kéri.

Elnök azon kérdésre, hogy kíván-e vádlott valami nyilatkozatot tenni, ez, miután a vádlvél az incriminált czikk egyes részét idézi csupán, melyből pedig egészen más színezetet nyer az, mint a minövel bir, azt egész terjedelmében felolvastatni kéri, miután akkor kiviláglik, hogy neki egyáltalában nem volt szándéka sérteni.

Közzvádó a czikk felolvasása beleegyezik, a mi megtörténik, s vádlott kijelenti, hogy annak ő a szerzője és azért a felelősséget elvállalja. Elnök a bíróságnak tudomására hozza, hogy vizsgálat közben vádlott kérvényt adott be, melyben egy régi eredetű Aubert féle örökösödési ügyben még 1872-ben

hozott pécisi újsait a hogy a E a vádk miután sem a gálhat. hogy megírán hány p e nyon csak h áll a kelt, m alakul E követk tartás. E ros va polgár hivatk ügyne az ego csület minde nyelhe c z i k megh lapocs alant hatta vissza moly ok, a azonk azoka elemt nem elége és fe kar v a tisz lott dásv belöl kiket lehet kart mely nak bünv jelen kital kijel hitó teszi véte nosn bizot s ké bírógos védt az ő egye G t Gut ról hiva gy bere bíró mén szár ó a sok zére vád dest hog zójé ben kel kam aját old fog rág V a det szá 7 5 felt sen led ille má zöl di Bé Jo kr 25

Mely cigarettapapír a legjobb?

Ezen minden cigarettázóra nézve nagyon fontos kérdés már a kétségtelenebb módon bebizonyult.
Nem üres rekám, hanem elsőrendű tudományos szemlélyiségek által összehasonlított vegyelmezések alapján a forgalomban előforduló jobb minőségű cigarettapapírok között a „Les dernières Cartouches“

Braunstein Frères gyárából.
Páris, 65. Boulevard Exelmans,
mint jóval könnyebb és legjobb cigarettapapír elismertett. Mivel ez már többi közt Dr. Pohl tanár által a bécsi vegytani egyetemen, Dr. Liebermann tanár a budapesti állami vegykeresleti állomás főnöke által megállapított 1887. júl. hóban Dr. Soyka Hygiéniat-tanár által a prágai ném. egyetemen egészségügyi szempontból újabb összehasonlító vegyelmezést a lehető legfinnyesebb eredmény koronázta smennyiben a „Les dernières Cartouches“ cigarettapapír 28-74%-al könnyebb és hogy a dohányfüsthez 28-77%-al kevesebb idegen alkatrészt tartalmaz, mint a többi vegyelmezett papír. VALÓDI csak azon papír, melynek etiquettje mellékelt rajzhoz hasonló és Braunstein Frères cég-t viseli.
A gyár cigarettapapírjainak és cigarettahüvelyjeinek nagybani elárúsítása végett

Braunstein Frères

saját cég alatt Bécsben, II. k. Negerlegasse 8. sz. a. raktárt nyitott, továbbá kapható minden nagyobb illyenű cikket árusító k. roszkedőknél.

PSERHOFER J. gyógyszerháza

„zum goldenen Reichsapfel“ cég alatt Bécsben, Sngerstrasse 15. sz.

Vértisztító labdacok, azelőtt egyetemes piluláknak nevezetve, ez elnevezését tökéletesen kiérdemelték, mert mondhatni nem létezik olyan betegség, melyben hatásukat már egyszer be nem bizonyították volna. A legmagasabb esetekben, hol már sok másféle gyógyszer haszalanul lett alkalmazva, e labdacok által számtalanszor rövid idő alatt tökéletes ki-gyógyulás lett elérve. Egy doboz 15 labdacossal 21 kr., egy terekes 6 dobozzal 1 ft 5 kr. Bérmentellen utánvétellel való küldés mellett 1 ft 10 kr.
A pénz előleges beküldése mellett ára bérmentes megküldéssel: 1 tek-rek labdac 1 ft 25 kr., 2 tek-rek 2 ft 30 kr., 3 tek-rek 3 ft 35 kr., 4 tek-rek 4 ft 40 kr., 5 tek-rek 5 ft 45 kr., 10 tek-rek 9 ft 20 kr. Egy tekereknél kevesebb nem küldetik. — Számtalan levél érkezett már, melyekben e pilulák fogyasztói a legkülönbözőbb és legsúlyosabb betegségek után visszanyert egészségükért hálat mondának. Mindonki aki csak egyszer használta a pilulákat, azokat tovább ajánlja.

A sok halányilatkozatok közül nehányat ide írtunk.

Leongang, 1883. május 15.
Mélyen tisztelt uram! Az ön labdacosai valóban csodálatosak; ezek nem olyanok mint sok más hasonló magasztalt szer, hanem ezek valóban csaknem minden ellen használnak. A husvétko megrendelt labdacokat nagyobb részt barátain, ismerőseim között szótlan szét, min-kinél segítettek, még az elobbrehaladt agykormak és mindenféle bajok s betegségekben szony dőkné is, ha mindjárt nem is teljes egészeget, de mindenesetre tetemes javulást nyertek általuk, s annak hasznát látva folytatni is óhajtlak. Ennek felkértem önt, sziveskedjék részemre ímet öt tekerecesel küldeni. Fogadja ugy saját, mint mindyájunknak, kik már szerencsések voltunk egész-ségünknek az ön labdacosai által a mért visszanyertem legforróbb hála-köszönetét. Deutinger Márton

Bécs, 1882. febr. 16.

Igen tisztelt uram! Nem fejezhetem eléggé ki hálám az ön labdacosait, mert nóm, ki már több év óta miserében szenvedett, ebből I ten után csak az ön vértisztító labdacosai által gyógyult ki, s bárha időköz en még mindig kell is neki nehányat bevenni, egészsége mindazáltal most már mégis annyira he yre van állitva, hogy egész ifjúkori buzgalommal végezheti minden

Fagy-balsam. Pserhofer J.-től évek óta legiz-tasabb szernek van elismerve, mindennemű fagy-bajok és idült sebek stb ellen, 1 tégly 40, bérmentellen küldve 65 kr.

Golyva-balsam, a legmegbizhatóbb szer a golyvánál, 1 üveggel 40 kr., bérmentellen küldve 65 krajczár.

Élet-Essencia (prágai cseppek.) megromlott gyomor, rossz emésztés, mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-szer. Egy üvege 20 kr

Keskeny levelű utifü nevű általános ismeretes kitűnő házi-szer a hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb ellen. 1 palack ára 50 kr. 2 palackal bérmentellen küldéssel 1 ft 50 kr.

Amerikai köszvénykénőcs, legjobb szer minden köszvényet és csuszos baj, nevezetesen hágerinzbaj, tagzsággatás ischiás, fülzaggatás stb. ellen 1 ft 20 krajczár.

Alpesi növény liqueur Bernhard Otm. W.-től Lindauban. Mindennemű gyomorbaj ellen. Egy palack ára 2 ft 60 kr., egy fél palack 1 ft 40 kr.

Az itt felsorolt gyógyszereken kívül minden, az osztrák-magyar lapokban hirdett bel- és külföldi gyógyászati különlegességek kaphatók, s ami netán készle-ben nem volna, kíváratra pontosan s a legelőbbben megszerezhetik.

Postai küldetések az összegnek előlevaló beküldé-ére vagy utánvétellel lehető leggyorsabban eszközöltetnek.
Az összegnek előleges beküldésénél (legjobb postautalvánnyal) a postabér telentekevényen olcsóbb mint utánvétellel.

A debreczeni cukorgyár

felszámoló bizottsága tudomásul hozza, hogy részvényenkint 20 forint mint 5-ik részlet visszafizetést teljesít, s ezen összeg az illető részvény előmutatójának a gyári pénztárnál (termény és áruak-tár telepén) f. é. március 1-től kezdve ki fog fizetetni.

A felszámoló bizottság.

6169 tk.
1887.

Arverési hirdetm. ki onat.

A h.-bösörményi kir. járásbíró-ság mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Major Gyula ügyvéd mint Bodnár Márton, M. Kovacs Gábor és Lada Gábor által Zolnai Gábor elleni végrehaj-tási ügyben lefoglalt követelések be-haj-tása végett kinevezett ügygondnok vég-rehajtónak, Nagy Julianna Kovacs Andrásné, Nagy Klára Elek Istvánné, Kovacs Sándor és kiskoru Zolnai Má-ria képviselőiben Dr. Gacsó Kálmán tiszti ügyész h.-bösörményi lakosok mint néhai Szabó Sára előbb Nagy Istvánné utóbb Zolnai Gáborné örökösei vég-rehajtást szenvedők elleni 333 ft 30 kr., 10 tőke követelés és járulékai iránti vég-rehajtási ügyében a debreczeni kir. tör-vényszék, a h.-bösörményi kir. járás-bíró-ság területén levő H.-Bösörmény vá-ros határában fekvő, a h.-bösörményi 3354 szíjkönyvi A. I. 12956 és 13606 hrszámok alatt felvett birtokrésztelkek Szabó Sára Nagy Istvánné utóbb Zolnai Gáborné örökhagyót illető egyhatod ré-szére 94 ft 66 krban, a h.-bösörményi 7546 szíjkönyvi A. I. 7203 hrsz. ingat-lannak a nevezett örökhagyót illető fele részére 114 frban, a h.-bösörményi 1635 szíjkönyvi A. I. 6418 és 8776 hrsza. foglalt birtoktestnek a nevezett örökha-gyót illető fele részére 162 frbau és a h.-bösörményi 7544 szíjkönyvi A. I. 6405/a hrsz. ingatlanra 105 frtban ezen-nél megállapított kikialtási árakban az arverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi Már-czius hó 17 dik napján délelőtt 9 órakor alórt bíróság hivatali helyiségében meg-tartandó nyilvános árverésen a megalla-pított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cikk 42-dik §-ában jelzett ár fo-lyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt magyar királyi igazságügyimi-niszteri rendelet 8. §-ban, kijelölt ó v a d é k k é p e s értékpapírban a ki-küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt H. Bösörményben a kir. já-rásbíró-ság mint telegkönyvi hatóságnál 1887. évi December hó 31 ik napján.

Deák
kir. aljárásbíró.

Eladó téglá.

Körkemenczében égetett legjobb minőségű vas és cser-tégla ka ható

SZIKSZAY LAJOS építésznél
Péterfia 836. sz.

A legrégibb népies gyógyszer a concentrált kosterneburgi tag-esszencia, (köszvény folyadék)

az orvosnőri ve-gyészeti műterem-ben megvizsgálva és bejegyzett véd-jegy által eladása biztosítva.
1/2 üveg 50 kr.
egy üveg egy frt
postai szállítással
15 krral több.

HOFFMANN ALFRÉD

gyógyszerész Klosterneuburgban.

Valódi minőségben a következő gyógy-szertárakban: Főraktár Magyarország részére: Török József, Budapest, királyutca 12.

DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil gyógyszerésznél.

6027 tk.
1887.

Arverési hirdetm. kivonat.

A h.-bösörményi kir. járásbíró-ság mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Szabó Istvánné Kapusi Er-zsébet végrehajtonak Fehér Sándor végrehajtást szenvedő elleni 633 ft tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a bösörményi kir. járásbíró-ság területén levő s a vidi 919 szám alatti tjkvben foglalt 1471 hrszalatti ingatlanra 128 ft, a zeleméri 1856 számú tjkvi 3176 hrsz. alatti ingatlanra 192 ft a zeleméri 1783 szíjkvi 2800 hrsz ingat-lanra az árverést 192 frtban ezennel meg-állapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi Márczius hó 19-ik napján délelőtti 9 órakor alantirt bíróság hiva-tali helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfo-lyammal számított, és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyiminiszteri ren-delet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez le-tenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgál-tatni.

Kelt H.-Bösörményben a kir. já-rásbíró-ság mint tkönyvi hatóságnál 1887. évi december hó 19-ik napján.

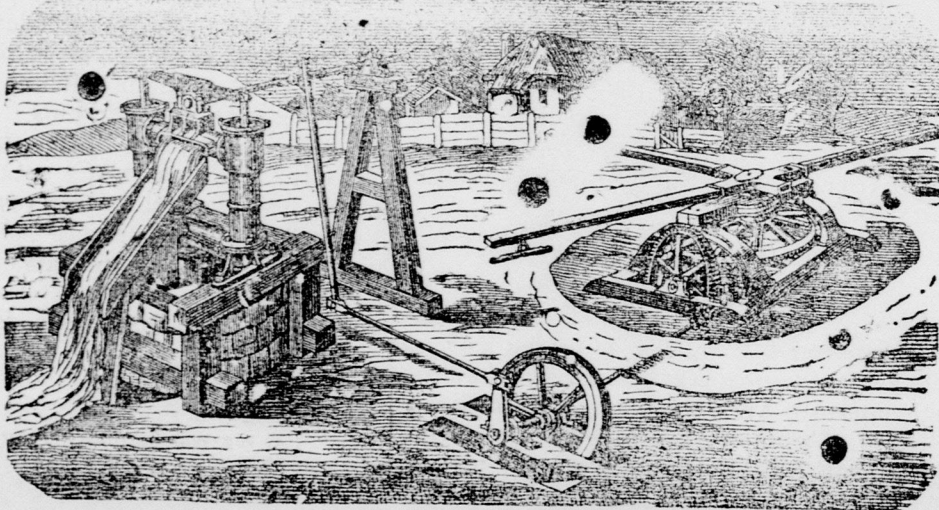
Deák
kir. aljárásbíró.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és érczöntődéje

BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGAN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes ürszékek

felállít-sz-ra s minden vízműi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kíváratra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYAR